A°. 1824. N°. 24.

LEYDSCHE COURANT.

MAANDAG DEN 8 MAART.

JONISCHE EILANDEN.

ZANTE den eersten Februarij. Terwijl de Janitsaren en Jamacks, van Konstantinopolen, hunne ongeregeldheden hernieuwen, wordt Patras door eene menigte Griekſche Vaartuigen, uit onderſcheidene Eilanden van den Archipel toegevloeid, eenigzins gehlokkeerd. Te gelijker tijd is die Stad aan de landzijde belegerd door Colocotroni, de Graaf Andreas Metaxas, Zaimis en twintig anderen, die zich van de waterleidingen en hoogtens van Skarovossi hebben meester gemaakt, van waar zij de Citadel, welke nauw ingeſloten is, beſtrijden. De Grieken hebben, om alle overrompeling te vermijden, tuſſchen Sichena en het Kaſteel van Kaap Rhion d'Achaie een kamp opgeregt, in welkers omtrek zich zes Hydriotiſche Vaartuigen in observatie liggen, om eenige Algierſche Schepen, welke onder het gebied van Lepanto gevlugt zijn, te blokkeren.

Gedurende dien tijd maken Maurocordato, de kolonele Delaunay, Staahope en Lord Byron, die zich thans te Miſolunghi bevinden, aanmerkelijke toebereidſelen, welke men zegt tot de belegering van Lepanto beſtemd te zijn. Lord Byron is door het Gouvernement van het Weſtelijk Griekenland erkend als preſident der vreemdelingen, over welken hij een ſoort van regt heeft, om vrij te leven, volgens hunne middelen en bekwaamheden, gebruik te maken. Aldus ontſlaat men zich van eene menigte geluksoekers die enkel naar de epauletten ſtreven, en elk zal de eer hebben om de zaak van het kruis te dienen, op zijne koſten, uitgenomen huisvesting, dagelijks onderhoud en eenige ligte ſchadeloosſtellingen. Deze maatregel heeft reeds een goed gevolg gehad, en daar er thans geene kunstgrepen meer kunnen plaats hebben, heerscht de volmaakſte eensgezindheid onder de Oppérhoofden. Acarnanien, Etolien, de Oostelijke Provincien en den Peloponnesus leveren het aanzien op van een groot huisgezin, hetwelk niet meer in moed en vaderlandsliefde met de zeelieden van den Archipel wedijverd.

SPANJEN.

MADRID den 24 Januarij. De *Gazeta's van Madrid* van den 21ſte en van heden, bevatten twee buitengemeen opwerkenswaardige artikelen over de Spaanſche Kolonien. Zij volkomen bergen dit Officieel dagblad reeds vroeger over deze zaak had bekend gemaakt.

„ De afgod der onafhankelijkheid teld ſlechts blinde gedienaren.

„ De tijd zal aan de opgeendheden het kwaad doen kennen, hetwelk zij zich selve berokkenen, zoo zij den koning van Spanje beleiden *Koning der Indien* te zijn.

„ Maar wat zullen de Revolutionnairen terſtond op deze vragen antwoorden: waar is de provincie, waar het district van Amerika, welke volkomen genot hebben van de onafhankelijkheid? waar zijn de 200 millioenen piasters, welke in die gewesten in omloop waren, vóór dat dezelve onder het juk van eenige gretige heerschzuchtigen vielen! wat is van deszelfs handel geworden?

„ Zoo de liberalen ons weigeren te hooren, zullen zij ten minſte niet weigeren geloof te ſlaan aan de woorden van zoo hunner, den minister van finantien van het Mexicaansch Gouvernement; maar, wat leest men in zijn rapport aan het Congres? 1° dat de verſlapping en het bederf zich in alle de administrative takken heeft geopenbaard; 2° dat van alle kanten de kreten van miliciens of van hunne weduwen of kinderen opgaan, om dat zij geen ſoldij of penſioen ontvangen; 3° dat de provincien de betaling der belastingen weigeren, voorgevende dat de omwenteling hun heeft gemuneerd, en dat zij geen vertrouwen hoegenaamd kunnen ſtellen in de Gouvernementen, welke elkander zonder ophouden opvolgen en hun allen hebben bedrogen.

„ De geeſtelijke, even getrouw aan zijnen koning als aan zijnen God, verheft moedig zijne ſtem, en met het Evangelie in de hand, ſchreeuwt hij het volk toe, hunne knien niet voor den afgod te buigen.

„ Voor het overige ſpreken de daadzaken luid genoeg. Zie hier eenige weinig van de dengdelijkheid onregtſpreekelijk, en de dagteekening verſch is.

„ De Afgevaardigden der Provincien zijn in den loop van November te Mexico aangekomen, om alsdus een *Conſtituerend* Congres te vormen. Hun eerſte beſluit was, om de oorlogsverklaring tegen Spanje en alle derzelver gevolgen af te keuren. De Provincie van St. Lodis de Potoſi heeft verklaard, dat zij in hare havens van Tampico, Soto-la-Marina en andere, alle de Spaanſche Schepen zal binnen laten welke zich aldaar vertoven en de regten van invoer betalen.

„ Het Congres heeft insgelijks de vijandelijkheden afgekeurd, welke tegen het Kaſteel van St. Jan de Ulloa gepleegd zijn door de republikeinſche Overheden van Vera Cruz, welke verantwoordelijk zullen zijn voor de ſchade, door die Stad geleden. De in beſlagneming van de Goederen der Europeſche Spanjaarden, is voor nietig verklaard.

„ Eindelijk voegt men daarbij, dat de Generaal Negrete op Mexico marcheerd, om het Nieuw Congres te ondersteunen.

„ De Gouverneur van Vera Cruz heeft aan Campeche Artillerie gevraagd, om zijne middelen van aanval tegen St. Jean de Ulloa te vermeerderen; doch deze Artillerie is hem glad af geweigerd. Men heeft hem tevens verklaard, dat de Provincie niets met het zoogenaamd Gouvernement van Mexico te maken had, en dat zij voor het overige hare betrekkingen met Spanje niet wilde afbreken.

„ De Vereenigde Staten hebben, ten gevolge van het vuur van Vera Cruz, acht Schepen verloren. In de gewone Ankerplaats niet hebbende kunnen ankeren, hebben zij de Noorde-winden, welke in die Zeestreken zoo verſchrikkelijk zijn, in alle derzelver kracht ondervonden, en zijn op de kusten van Alvarado verbrijzeld. Een groot Engelsch Schip, met eene rijke lading heeft op de rivier van Guasacualco hetzelfde lot ondergaan.

„ De handel der Vereenigde Staten heeft een ander verlies ondergaan, dat namelijk van een Schip, welks lading buitengemeen kostbaar was, en hetwelk door het Gouvernement van St. Louis de Potoſi verbeurd is verklaard, vermits het beproefd had de regten te ontduiken.

„ Frankrijk heeft mede groote ſchade geleden in deszelfs lijnwaad-handel. In 1809 verkocht men voor 9 en 12 piasters het ſtuk breed lijnwaad van 8 ellen, en voorheen gingen 8 piasters het ſmalle; maar de Fransche kooplieden, zijn thans gedoodverfd om voor 6 duizend ſtukken voor 4 piasters te verkoopen, eene voordeelelooze lage prijs, maar een beklagenswaardig gevolg van eene bijna geheele verdwijning van [illegible]

„ Dit voorbeeld, en nog meer anderen welke wij zouden kunnen opnoemen, moeten het de Europeſche Gouvernementen de oogen openen, en ben overtuigen dat, indien Spanje zijne Amerikaſche bezittingen verliest, derzelver onderdanen geen handel meer te drijven zullen vinden dan met de Indianen, welke hun weeffels van veren en andere kostbaarheden zouden verkoopen om hunne kabinetten van zeldzaamheden te verfieren.

„ Hoe langer men vertoefd met de weder bemagtiging der aan Spanje behorende provincien, des te moeijelijker zal het zijn om den bloeijenden ſtaat te doen herleven, waarin zij zich bevonden toen de revolutie haren verpeſtenden adem over dezelve uitblies.

„ Men moet vervolgens opmerken dat het aan den meester des huizes gemakkelijker dan aan vreemdelingen valt, om de orde in hetzelve te herſtellen. Geenen verliezen den tijd in de oorzaak van het kwaad op te ſporen, terwijl de meester denzelven beſteed om het te herſtellen.

„ Het *Conſtituerend* Congres van Mexico, eene vreemde zaak, was in de helft van de maand November nog niet erkend of gevestalleerd, en men zag tevijden opzichte zelfs nog geene bepalingen.

„ Verſcheide Ministers, uit verachting voor hunne zoogenoemde Meesters, gaven zich zelven verlof om de havens voor den Spaanſchen handel te openen, zoo als die van Tepic en St. Blas in de Provincie van Guadalaxara. Dit is voldoende om te kunnen oordeelen over de regeringloosheid, welke in de vermeende Republiek heerscht, en van alles wat daaruit bij de aankomst van den Generaal Negreto moet volgen.

„ Een verrigtal Europeanen, welke ter hunner inſcheping van Mexico vertrokken waren, zijn op den berg Rio-Frio door eene bende Roofdroovers, welke de Stad verlaten hadden, aangevallen. Men hood zulk een hevigen tegenſtand, dat van beide kanten verſcheidene lieden dookwamen. Die hebdige rooverijen gebeuren niet zelden; zie daar, waarlijk de inwoners van een Land gebragt zijn, waarin voorheen de volmaakſte rust en overvloed heerschten.

De verdeeling, welke Merino gehouden heeft bij het uitzenden zijne Troepen, ſchijnt eene verkeerde werking te weeg gebragt te hebben. Men zegt alzoo, dat 3000 man weder zijn bevel ſtellig geweigerd hebben te gehoorzamen, en men verzekert in het onzekere, of het oppérhoofd niet zelve den geest van opróer in het

(Het vervolg op de kant van dez. B blz.)

Mirabeau te laſprak aangekomen, en heeft van daar den volgenden dag de reis naar Lisle voortgezet.

Van Augsburg meld men in dato 27 Februarij dat men aldaar brieven uit den Archipel heeft ontvangen, behelzende dat de Grieken op twintig mijlen afſtands rondom den vaart Smyrna, eene nieuwe landing hadden gedaan, dat zij sedert eene belangrijke Oorlogbehoefte hadden gekregen, en zich eene aanzienlijke voorraad hadden weten te verſchaffen, waarna zij zich weder hadden ingeſcheept. Andere oorden op de kust van klein Asia zijn ook door de Grieken veroverd, welke, meester van de zee zijnde, de rijkſte ſtreken van Natolien naar begeren weten te knevelen.

Alle deze tijdingen, zegt men, zijn die brieven, hebben den Bacha van Smirna, door beſluiten,

(Het vervolg op de vierde Bladzij.)

om met den meesten ijver de reeds begonnene werkzaamheden voort te zetten, ten einde die belangrijke ſtad voor een ſtorm beſtand te bevestigen. Men vervaardigt haastiglijk verſchansingen van de landzijde, en voorziet dezelve van eene talrijke Artillerie. De werkzaamheden, om de haven voor alle aanval te dekken, zijn met den meesten ijver gedrijven.

Van Konſtantinopolen meld men, dat verſcheide blijdschappen gevoerden in het Pachalik van Bagdad tuſſchen de Perſianen en de Ottomaanſche troepen hebben plaats gehad. Een geheim Agent, welke door de Porte naar Teheran gezonden is, om nieuwe voorſtellen aan den Shach te doen, is niet toegelaten geworden. De Perſiſche Souverein wil geenen anderen dan den Ambassadeur, die hij zelf gezonden heeft, ontvangen.

(Het vervolg op de vierde Bladzij.)

Segevje op mirch gegeven, ten einde die opperige zoogenaamde Koningsgezinden tot hunnen pligt terug te brengen.

Men vervolgt, van dem Tuppin, dat de Prins van Oranje verſcheidene Regimenten Koninklijke Troepen met eene talrijke Artillerie, die door jonge Vrijwilligers, welke zich vrijwillig aanboden, met den meesten ijver bevolkt waren, naar Vlaanderen had doen marſcheren, ten einde de Fransche benden, welken men de inkomen van Luikenaar-Colonel zij den rug en het inkomen van Luikenaar-Colonel zouden overwegen, de Koningsheid te doen in andere overwegen genomen.

DUITSCHLAND.

FRANKFORD den 5 Maart. Z. K. H. Prins Frederik der Nederlanden is den 19den dezer maand

B E R I G T.

Het Leydſche Departement der Maatſchappij: *Tot Nut van 't Algemeen*, in deszelfs Vergadering van den 26 Januarij l. l., ingevolge het 22de Artikel der Wetten op *de Leydſche Spaarbank*, eene Kommiſſie van drie Leden dezes Departements benoemd hebbende, om met de drie hoogſte Inleggers op te nemen de Boeken, Effekten en Gelden der gemelde Bank, heeft deszelfs Vergadering gehouden op den 24 Februarij l. l., in welke door de benoemde Kommiſſie, bij monde van haar Medelid, den Heer P. VAN KLINKENBERG DOZY, een breedvoerig *ſchriftelijk* Berigt is gedaan, in hetwelk, onder anderen, gezegd wordt:

Dat in den jare 1803 is ingelegd eene ſom van	f 153.714. 59½ c.
Waar op aan Intresten is verſchuldigd geworden	6,644. 36.
	f 160.358. 95½ c.
En daar en tegen is terug betaald	127.557. 86.
Zijnde alzoo het beloop der ontvangene penningen, boven dat der teruggehaalde Gelden	f 32,801. 9½ c.
Hier bij gevoegd, hetgeen op den 6de Januarij 1823, (zijde van het ſluiten van het vorige Bankjaar) was ingelegd, mede met de verſchuldigde Intresten	171,752. 57.
Zoo bedraagt het uitſtaande Kapitaal of Schuld van de Bank met de daar op verloopen Intresten op den 5de Januarij 1824	f 204,553. 66½ c.

Waar tegen zij aan Baten of Fondſen op voorſchreven 5 Januarij 1824 was bezittende een Kapitaal van f 430,000 — : aan Werkelijke Schuld, en nog een Kapitaal van f 4,000 — : aan Amortiſatie Syndikaats-Bons, rentende 4 en 1 half per Cento: te ſamen in *reële* waarde, volgens de cours van den den 5 Januarij 1824, bedragende eene ſom van f 212.050. —

En was als toen, in Specie, in kas 2.938 86 c.

Bedragende te ſamen	f 214,988 86.
Waarvan afgetrokken zijnde het bovengemeld Kapitaal of Schuld der Bank met de Intresten, tot	204,553. 66½ c.
Blijft alzoo een voordeel de ſom van	f 10.435. 19½ c.

Hierbij is nog aan te merken, dat de cours van den dag der voorgemelde Effekten thans meer dan een per Cent hooger zijnde, dan die van den 5 Januarij 1824, het voordeel nog veelvuldig hooger kan berekend worden, en de Spaarbank alzoo volkomen in ſtaat is, om geheel het uitſtaand Kapitaal en Intresten te voldoen; en dat zelfs nog te zullen kunnen doen, ingeval de prijs der voorzeide Effekten aanmerkelijk beneden den tegenwoordigen mogt komen te vallen.

„En, offchoon uit het bovengemelde een volle is blijkende, dat het *Beſtuur der Spaarbank* een gevestigd vertrouwen is bezittende, wordt dat te meerder kennelijk door de bevinding, dat het getal der Deelnemers, in het afgeloopen jaar, met een honderdtal is vermeerderd geworden. —

„Dit alles," zegt wijders de Kommiſſie *rapport*, „met de meest mogelijke zuinigheid, naar derzelver vermogen, aangezien en bezonden zijnde, gevoelden zij zich gedrongen aan *Heeren Kommiſſarisſen van de Spaarbank* den levendigſten en hartelijkſten dank te betuigen voor de zoo vele moeiten, zorgen en goede direktie bij denzelven, in het afgeloopen jaar, bij vernieuwing gehad en bewezen; tevens te kennen gevende in het vertrouwen te verkeeren, dat dezelven daar mede wel zullen gelieven voort te gaan, en alzoo, ook in die betrekking, blijk van medewerken tot waarlijk aan van zoo veele der Deelgenooten, die reeds in onderſcheidene opzigten, het gunſtigſt gevolg van hunne, zelfs in drok en kommer beſpaarde, penningen ondervonden hebben.

„Dat ook Wij, mijne Heeren! ieder in onze betrekking, niet nalaten zullen onze pogingen aan te wenden tot inſtandhouding en voortzetting dezer Inrigting, het behalzame daar van beſeffen, en vooroordeelen, kleingeestigheid en nietige voorwendſelen trachten te overwinnen: alles in de troostvolle en alleen voldoende overtuiging van uit bedaagde beginſelen wel te doen, en de zoo zagtgenaamde hope voedende, dat zelfs het Nageſlacht de loffelijke pogingen en werkzaamheden der Maatſchappij: *Tot Nut van 't Algemeen*, en van dit Departement in het bijzonder, ook de dezen, met dankbaarheid gedenken en zeggen zal."

Het Departement [illegible] de aangenaamheid te mogen genen.

Leyden den 24 Februarij 1824.

MENGELINGEN.

OVERDENKING.

Het is eene menſch- en wereldkundige aanmerking, dat er niets in de zedelijke zoo min, als in de natuurlijke Schepping voorvalt, het welk niet in verre afgelegene, immers reeds in voorledene, of nabijliggende oorzaken of gebeurtenisſen, moet opgeſpoord worden. Elke daadzaak is reeds een gevolg van voorgaande voorvallen, en kan als een gevolg van eene beſtaanhebbende oorzaak aangemerkt worden, welke weder tot andere gevolgen leidt. De meeste menſchen vertrouwen niet zelden te veel bij het doel des oogenblijks, zonder aan het voorafgegane te denken, en de toekomst, moedig, te verbeiden. Niets geboert in de Schepping eenzijdig, hoe onverwacht het ook ſchijne. Alles is voorbereiding voor het toekomende, en ſtaan de bedrijven van het voorgeſlachte in onafſcheidelijk verband met de gebeurtenisſen, welke de nakomelingen wedervaren.

In de natuurlijke Schepping is die dadelijk. Niet aanſtonds ſchieten de gulden Zon, als op den helderen middag. De morgenſtan is hare aankondigſter. Langzaam treedt zij dan van achter den gaatjeslander te voorſchijn, om de vale ſchaduwen van den nacht te verdrijven en de aarde te koesteren. Langzaam verbergt zij zich, om het, onder halfrond te verlichten en te verwarmen. — Zij ſnelſchenpoogen, wisſelt de Maan, om ons beiders nachten te ſchenken. Langzaam trekken de wolken bij een, die ons onweders voorſpellen, en herſtelt zich de geſchokte natuur, op dezelfde wijze.

Zoo ook is het met de zedelijke Schepping. Alles het geen gebeurt, is gevolg van het voorgaande. De tijden ſchakelen zich aan, en men moet, met opzigt tot de tegenwoordige voorvallen, reeds de vorige onderzoeken, om tot een zeker beſluit te komen.

Hier toe ſtrekt de geſchiedenis. Zij behoort een ieder aangelegenheid verband te zijn van daadzaken; welke onpartijdig, opgeteekend en uit echte bronnen verzameld zijn. Geen Geſchiedſchrijver zal ooit kunnen ſlagen in der nakomelingſchap toe aanmerking ſtrekken, indien hij zich niet bij het voorledene bepaalt, en reeds bij de voorgeſlachten de oorzaken zoekt van tegenwoordige en volgende gebeurtenisſen, in zijnen den zamenhang opſpoort, waar uit de verſchijſelen worden geboren, welke de tijdgenooten zien, en die de nakomelingſchap zal verbazen.

Gelijk de nakomelingen weldadige vruchten plukken van het goede raad, hetwelk door de Vaderen is uitgeſtroid, beſchermd en gekweekt, zoo zijn ook de ſlechte volgen van het geen zij, onvoorzigtigheid, bermaderen, ſukkelaren, of vertrapten, over hun zigtbaar, en, gelijk in het laatſte geval, de vruchten voor hun weldadige zijn, zoo zijn, in het laatſte geval, dezelve voor hen bitterder en verderfelijker.

De Kinderen zijn dogtans nimmer onſchuldig aan de onvoorzigtigheden en euvelen hunner Vaderen. Zoo min de deugd erfelijk is, zoo min kan de ondeugd aan de onſchuldigen worden toegerekend, en het is eene verregaande ongeregtigheid aan de nakomelingen, wanneer men hen wegens de gedrogingen van het voorgeſlacht verdacht of hen dezelven verwijt: wanneer men eene bewegen eigen tijdgenooten koesterd en zoekt aan te kweken over gevolelens en bedrijven, waar toe zij zelve niets hebben kunnen bijdragen.

Het is zoo, dat de tegenwoordige voorvallen in het voorledene moeten worden opgeſpoord, doch zoo wij ons waren, dat derzelver nadeelige gevolgen aan de ſchuld der Vaderen te wijten zijn, dan behooren de kinderen de handen in een te ſlaan, om, zoo veel in hun vermogen is, die ſchuld te herſtellen. Alle verwijtingen, uitopſpringen van het voorbijgegane, om het tegenwoordige geſlacht in verdenking te ſtorten, en eenen nieuwen

(*Het vervolg op de Kant van deze Bladzij*)

Baat te verwekken, zijn hiets dan aanlokſpoizen, om de gemoederen op nieuw aan te hitſen, reeds geheelde wonden open te ſcheuren en te doen bloeden, oppoſſingen te ſtichten en partijen te doen opſtaan, zonder dat er eenig nutgeſorveerd gezigt mag hun te laste zijn, ſedert oogmerk, dan om verwarring aan te rigten en den vrede des gemeenbeſ te verſtoren.

Hiertoe moet de opſporing der geſchiedenis in het voorleden nimmer aanleiding geven. De daadzaken, welke wij daar, als bronnen, aantekenen van de onheilen, waarin de menſchen geſtort zijn, moeten ons verleiden, om die gevaren te ontwijken, en eenen ſtandvastigen band van verſtandhouding en *eendragt*, *welke magt* doen vlechten. Verlevendigen wij de oorzaken dier onheilen, de gevolgen, die ons verſchrikken, zijn onwederſprekelijke Denkpenningen van ruimte, de

---

gevolgen, die ons het geluk ſchenken, zullen niet minder blijken.

Hiertoe is de geſchiedenis een leesboek. Door de ontwijding des voorleden van den blind en den onderzoekenden Rigter, Staten en Gemeenebeſten moet zij de leeraresſe zijn van wijsheid, ſtandvastigheid en moed, om de gebreken van het tegenwoordige te verbeteren. Alle deze ſlinkſche handelingen, van binnen herſtmd en van buiten aangeklonken, hebben ſteeds tegen de volkeren eenen geheimen ſpoorſlag gevoerd, welke de rust en het geluk ondermijnde, verdeelde, veldſpanden, en derzelver toeſtand veel rampzaliger maakte, dan ware openbare oorlog immer kon veroorzaken.

De nakomelingſchap oordeelt niet zelden ſtrijdig, en in ſtede dat de gevolgen, welke de tegenwoordige geſlachten tot het Vaderland, hetzelve tot eene [illegible]

zijgenaamd, doch deze oordeelvellingen moeten geene deeligen invloed hebben op het levende geslacht. Het is te beklagen, zoo zij bestaan, dat onze Vaderen in hunne gevoelens, ondernemingen en daden gedwaald hebben, doch wie is boos genoeg, om dit den kinderen te last te leggen en hen, als de oorzaken van onheilen aan te wijzen, welke reeds in vroegere tijdvakken moeten opgespoord worden? Is het niet genoeg, dat zij nog onder de gevolgen zuchten en lijden? Moeten zij der menigte voorgesteld blijven, als bewerkers der verwijderingen en rampen, die zij met innig wee dom betreuren, en welke zij wenschten, dat nooit voorgevallen waren?

Hoe nauw ook het verband der dingen is aan een verbonden, het is altijd onvoorzigtig en verwaand den loop der wereldsche gebeurtenissen naar onze eigen bekrompen inzigten, of aan de beoordeeling van steeds feilbare menschen te onderwerpen. Wij zijn inderdaad te gering, om ons, als Regters, in dit vak, op te werpen en aan eene beslissende uitspraak te wagen. Hoe verre ook in de geschiedenis zogenaamd, zijn en blijven onze inzigten bepaald en wij gaan vaak uit van het standpunt, waarop wij ons zelven plaatsen, of waarop wij door anderen gebragt worden. Men redeneert: zoo *dit* niet ware voorgevallen, zou *dat* niet zijn gebeurd. Zoodanige gevolgtrekking mag juist zijn: maar een andere vraag zou daarmit oprijzen; en wel deze: zoo *dit* niet was voorgevallen, *wat* zou er dan zijn gebeurd? Er is toch in de menschelijke zaken geen stilstand. Er is immers beweging. Er zijn onophoudelijke voorvallen. De geschiedenis heeft geen ledig, geen stilstand tijdvaks en welke de voor- of nadeelige gevolgen ook zijn mogen, en die, in het menschelijk begrip, uit de menschelijke verrigtingen voortvloeijen, zeker is het besluit, dat geen blind toeval, geen wyst noodlot, noch de drijfveren der dwingelanden, noch de eigenzinnigheden der menschen de wereld regeren, maar dat een hooger, onnaspeurlijk, steeds aanbiddelijk Albestuur de orde der Schepping handhaft.

De mensch is geen God, al heerscht hij over millioenen, al praalt hij met de wijsheid der eeuwen. Hij mag met diep navorschende blikken in het nimmer toekomende indringen en de baatkunde van vroegere volken tot eenen maatstaf voor de zijne nemen of de ervaring raadplegen, de toekomst is voor hem te eenen ondoordringbaren duister gehuld. Hij mag redeneren, raden, opspeuren, voorspellen, hij weet niet, waarom de dingen zoo en niet anders, dan zij gebeuren, moeten geschieden. Hij zij daarom bedachtzaam op zijnen weg en hoedde zich, om geene kwaden te stichten, waarvan de ervaring hem de rampzaligste gevolgen in eigen en algemeen lot aanwijst.

Het geluk van elke natie berust in *Eendragt*. Men weet, hoe faktiemannen de tweedragt aangestookt en hoe de voorstanders [illegible] en verdienswijs van dezelve nieuwe twisten en verwijderingen gesticht hebben. Het is, helaas! maar al te waar, dat de menigte den uitwendigen schijn aankleeft zonder tot het inwendige door te dringen, en dat verdachte, in verachting gebragte en met smaad en schimp beladene benamingen haar alleen aandoen, zonder dat zij tot derzelver oorsprong opklimt: dat zij uit de benamingen alleen besluit tot de voorwerpen, op welke dezelven worden toegepast, en de naam alleen genoeg is, om nieuwe wrok en nieuwe haat op te wekken.

Factien kunnen *historisch* bestaan: maar zij behooren geen blaam op de bestaande geslachten te werpen, noch verwijderingen te doen voortduren, of op te wekken. *Filips de goede* verbood stellig, om den partijnaam van *Hoeksch* en *Kabeljaauwsch* niet te mogen gebruiken. Ook door het verbod van faktiemannen wilde *Fredrik Hendrik* de bestaande twisten vernietigen en de partijen vereenigen. Vergeven en vergeten moesten ook alle de onderscheidingen zijn bij de oprigting en vestiging van een staat, welke alleen gelukkig kan zijn in de Godsdienstige, zedelijke en maatschappelijke vereeniging van deszelfs Ingezetenen.

NAMELOZE GESCHRIFTEN.

Geëerbiedigd, gehandhaafd, en gewaarborgd zij de vrijheid van de drukpers. Die vrijheid heeft het hooge licht over alle vakken van kennis, geleerdheid, kunst en wetenschap doen opgaan, en blijfe zij, ongehinderd, voortgaan tot de beschaving van den menschelijken geest, aan welken geene grenzen zijn gesteld.

In alle landen, waar die vrijheid beperkt is, en de geschriften aan eene willekeurige, meestal partijdige en hatelijke censuur onderworpen zijn, kan het schrikkelijke bijgeloof aan den eenen, en het rampzaligste ongeloof aan den anderen kant niet vermeden worden. Zoo was het voor de uitvinding der Boekdrukkunst, zoo is het nog, waar zij aan de gestrengste wet der voorafgaande beoordeeling onderworpen is.

Gelukkig de Landen, waar zij niet wordt beperkt. De mensch is, als zinnelijk wezen, onderworpen aan de natuurwet, als lid der Maatschappij, als burger van den Staat aan de maatschappelijke, burgerlijke Wet, maar zijn geest is vrij; en niet dan met den heftigsten weerzin en schier onwederstaanbaren tegenstand, laat hij dien kloisteren. Hij kent voor de gevoelens van zijne Rede, dit hooge voorregt, waar door hij sleeh zoo krachtig van de dieren onderscheidt, geen Regter boven zich, dan zijn eigen geweten, dan de hemelsche Regtbank.

Men doode het ligchaam, de geest laat zich niet keetenen. Hij blijft vrij, en zweeft buiten het ligchaam in ongekende oorden.

Wat is Waarheid? was reeds de vraag, voor eeuwen, is zij nog en zal zij blijven, zoo lang de wereld staat. De bron, om tot haar te naderen, is nooit uitgeput. Hier is steeds nadering, nooit volkomenheid.

Door voor- en tegenspraak is zij echter steeds genaakbaar. Hoe helderder is zij reeds opgegeven sedert de drukkunst, als op de vleugelen des winds, de verschillende inzigten, beoordeelingen en gevoelens over de geheele aarde heeft verspreid, welke zich anders naauwelijks tot een volk, tot een land bepaalden, of zich binnen de enge muren van eene enkele hoofdstad, of binnen nog naauwere perken, in de scholen der geleerden, of wijsgeeren, begrensden.

Waarlijk verstandige Reizigers, bloeden van kennis en ondervinding, zeggen en bevestigen het, dat Nederland, ons kleine plekje gronds, in vergelijking van de uitgebreidste Rijken en Staten, nog het verlichtste en beschaafdste gedeelte van Europa uitmaakt, en verdedigen de vrijheid, welke hier heerscht, dan, openbaar, voor zijne gevoelens uit te komen, de tegenspraak wel te wachten, maar niet, voor vervolging, te vreezen.

Het is echter niet te ontkennen, dat deze vrijheid dikwijls wordt misbruikt en er geschriften uitkomen, welke het licht niet hadden behooren te zien, doch dit is boven het menschelijk misbruik? Geene wet, hoe wijs ook daargesteld, met hoe vele behoedzaamheid voorgeschreven, door welke straffen bedreigd, was bijna nog boven onderlijking verheven. Dit misbruik kan echter, noch moet verhinderen het goede, nuttige en heilzame gebruik en daardoor eene zaak van zoo veel belang, als de verlichting en de beschaving van den geest, krenken of geheel vernietigen.

Doch zou er niet veel van het schandelijk en schromelijk misbruik der Drukpers kunnen worden afgeweerd, en eene bijdrage tot dezelfs wering zijn, wanneer de wet alle naamlooze geschriften verbood? Zoodra de Schrijver bekend is, wordt hij voor het algemeen verantwoordelijk. Waarom zou iemand, welke het waagt, als Schrijver, openlijk voor te treden, zijnen naam verbergen, of onder eenen vreemden zich verschuilen, of zich geheel onkenbaar stellen? Het is zoo! men lees en oordeele wat er geschreven is, en niet wie het geschreven heeft, maar het draagt toch zeker veel tot het oor- of ongunstig oordeel bij, zoodra het karakter de kunde en de bekwaamheden van den schrijver reeds bekend is. Men moge zeggen wat men wil, geen Schrijver is ongevoelig voor de eer. Het is zijn lof, wanneer hij zijn licht [illegible] zoo de schijn, dat hij [illegible] zijn werk worde opgeraapt, waarom dan ook zijn naam niet? Wie weigt hij zelf niet tot welk kwaad geene hij aanleiding, tot welke valsche [illegible] verdenkingen, onregtvaardige aantijgingen, welkers hij, onder eenen vreemden naam, het zij bij die zelf schepe, of van eenig Genootschap, Sekte of Kerk ontlecte, en door dit lichtzinnig misbruik, in de oogen van minkundigen, een blaam werpt op de geheele Maatschappij, waarvan hij zich den naam aanmaat? Wie is die *Protestant*, die de Roomsch-Katholijken, wie de *Roomsch-Katholijke*, die een Protestant, wie de *Remonstrant*, die zijn openbare vijanden van zijne Broederschap noemt of uitdaagt? Wie zijn de *Recensenten*, welke, als de eenige Wetgevers in het Rijk der letteren voortreden, alles wagen te beoordeelen, oppermagtig buiten goed- of afkeuring uit te spreken, en zich naamloos en ongekend, verschuilen, gelijk slagen, voor wier listige beet niet hier veilig is? Men verdenkt uit dezen, dat geene. Een geheime haat broeit in den boezem, en de zelfverdediging mist eene harer gronden; het voorwerp, waartegen zij zich moet rigten. Geheime vijanden zijn schrikkelijker, dan openbare. Het is lang voor zijne zaak niet openlijk te durven uitkomen. Wie zich aan naamlooze uitvallen bloot geeft, is den roover gelijk, die na den ongelukkigen reiziger van alles beroofd te hebben, zich in de ongekende bosschen en verborgene holen verschuilt tot zoo lange hij eene nieuwe prooi ontdekt, waar mede hij zijne onverzadelijke neiging voor eenige ogenblikken kan stillen.

Reglement voor den Schouwburg te Parijs in 1609.

Bij gelegenheid van eenige plaats gehad hebbende oneenigheden in de Schouwburgen *Hôtel d'Argent* en *Hôtel de Bourgogne*, kwam er een bevel van den Directeur van politie te *Parijs*, waar in, onder andere, ook de volgende bepalingen voorkwamen.

Na dat van den Prokureur des Konings eenige klagten waren ingekomen, dat, namelijk, de Akteurs, zoo in het *Hôtel de Bourgogne*, als in het *Hôtel d'Argent*, hunne vertoningen op zondag een uur eindigen, hetwelk, gedurende de wintermaanden, veel ongerief veroorzaakt, en zij zich al verder verstouten, zonder wettige toe-

(*Het vervolg op de Kant van dezen Blad.*)

Er trad een Toneelspeler in de maat, in de kleeding van eenen Godsdienaar. Ook stond zijne arm droog bij een bondel hout, waarin [illegible] een lepel kroon, en eenige andere regt warme. Hij legde het hout op den steenen vloer neder en vervolgde. Op zijn rug las men

REUCHLINUS.

Een tweede Godsdienstig verschijnen, hield zich, eenige oogenblikken, bezig met de kromme staven regt te buigen, doch verwijderde zich, het hoofd schuddende: op zijn rug stond geschreven, ERASMUS.

Een derde trad, na hem, voor in het gewaad van een Monnik, deed [illegible] op, legde ze op een vuur, blies in hetzelve tot dat hij in brand vloog. Toen verrees hij en men las op zijn rug: LUTHERUS.

Een vierde verschijnen: Hij scheen te vreezen, dat het hout zou verteren, trok zijn zwaard, sloeg in de vlam, doch in plaats van die te verdooven, ontstak zij des te heviger. Treurig verwijderde hij zich: op zijn rug las men: CAROLUS V.

Toen zag men een vijfde op het Toneel verschijnen, gekleed in Paarlijk gewaad, met de dubbelde kroon op het hoofd. Hij scheen ontroerd, toen hij de kromme staven zag breeden: hij poogde, met moeden kracht, de vlammen te verdooven. Daar stonden twee Fakkelaars waarvan der een met water en de ander met olie was gevuld: En zijnen fijver vanre hij de laatste zo gevoede dezelve in het vuur. Plotselijk verrijst zich de vlam tot eenen ontzettende hoogte: Het gevaar nam toe: Hij zelf geraakte in nood: spoedig ontweek hij herzelven op zijn rug zag men, door de steeds klimmende vlammen heen, LUTHERUS.

DE BRAMAAN.

Kuiper *Karel* zag verwonderlijk magtig Broeder *Ferdinand*, in den jare 1556, te Oudenaarde, [illegible] deden. Voor altoos genoegzaam te verlaten. Onder den maskerij, welke men ter zijner eere aanrichtte, [illegible] men het volgende *Schouw- of gelaarden-spel*:

pretentiën ten aanzien van eenige Turkische Provincieën; welke hij aan zijne Staten-wil verbieden. Op de grenzen van Armenië heeft men ook slags geweest, alwaar de Perzen eene aanzienlijke magt bijeen hebben.

Handelbrieven van Livorno zeggen op eene stellige wijze dat het te Maltha vereenigd Eskader op het punt stond naar Algiers onder zeil té gaan; om voldoening te eischen voor de beleedigingen, door de Regering van Algiers het Engelsch Gouvernement aangedaan. Men heeft opgemerkt dat dit Eskader verscheide bombardeerschepen bij zich heeft.

GROOT-BRITTANNIEN.

LONDEN den 2 Maart. Eergister heeft Z. M. in de Kapel van het Kasteel van Windsor den Godsdienst bijgewoond. Het ongunstige weder belette Hoogstdezelve om zijne gewoonlijke dagelijksche wandelingen te doen.

Zondag middag is er aan het bureau van buitenlandsche Zaken een Kabinetsraad gehouden, welke drie uren geduurd heeft. De Lord Kanselier, de Graven van Harrowby, Westmoreland, Liverpool en Bathurst, de Heeren Peel, Canning, de Hertog van Wellington, de Kanselier van den Exchequer, de Heeren Wynn en Huskisson, Lord Bexley en de Burggraaf Sidmouth, hebben dezelve bijgewoond. Gister middag ten drie uren is andermaal aan voornoemd bureau een Kabinetsraad gehouden, welke anderhalf uur geduurd heeft.

Zaturdag ochtend is de Italiaansche koerier Bago met depeches van Sir William A'Court, voor den Secretaris van Staat Canning, van Madrid alhier aangekomen. Even na zijne aankomst is een Kabinetsraad bijeen geroepen, welke aan het bureau van Buitenlandsche Zaken is gehouden, omtrent twee uren heeft geduurd en door de Kabinetsleden is bijgewoond.

De jongste zittingen van de kamers der Lords en der Gemeenten hebben weinig belangrijks opgeleverd. Zoo men zegt, zal het Parlement den 15 Maart, geschieden worden tot na Paschen, of den 26sten April aanstaande; de Ministers hebben zulk een spoedigen voortgang, zoo met het Budget als de jaarlijksche Bills gemaakt, welke allen, in dit oogenblik, aan de beraadslagingen der Kamer onderworpen zijn; dat men in de Gouvernements-bureaux het daar voor houdt, dat de tegenwoordige Parlements-zitting niet langer dan de maand Junij zal duren, en bij gevolg eene maand vroeger dan gewoonlijk, zal gesloten worden.

Een van Buenos-Ayres naar Bremen bestemde schip, hetwelk Falmouth aangedaan heeft, heeft aldaar brieven van den 9 december afgegeven, welke vele omstandigheden behelzen boopens den staat van onrust en regeringloosheid, waarin dat land sedert eenige tijd gedompeld is. De Indianen, uit de binnenlanden zijn zoo sterk geworden, dat zij de Stad Buenos Ayres zelve bedreigen. Op dit oogenblik bevonden zich in de Stad Buenos Ayres slechts 1500 man troepen, en de Schatkist was zoo ledig, dat men geene fondsen vinden kon, om hen te betalen. In de provincie Buenos Ayres waren er 40 pCt. gedald, en men vreesde dat *Rivadavia*, de eenige man, die bekwaam scheen om nog een weinig orde in die republiek te houden, zich uit het bestuur verwijderen zou.

Een dagblad behelst het volgende: „Zoo er een eskader moet uitgezonden worden, om den Dej van Algiers tot rede te brengen, schijnt het ons onmisbaar met dit hoofd der barbaren een nieuw verbond te sluiten. Straffen en bedreigingen zullen hem kwalijk noopen om van gedrag te veranderen, of, duidelijker, om van het genot der Zeeroovers-Maatschappij af te zien, waar van hij het hoofd is. Zoo het anders was, zou hij het bombardement van Lord Exmouth niet vergeten hebben. Er is dan slechts een middel tegen, zoo veel onheilen, namelijk dit Zeeroovers-nest te vernietigen, van de zedelijke, zoo wel als van de staatkundige zijde, schijnt ons dit regt onbetwistbaar; de volkeren kunnen immers het plegen van barbaarschheid en plundering duiden, en de Algerijnen hebben zich buiten de wet gesteld door de orde te schenden, waar van de beschaafde Natiën de eerbiedging eischen. Algiers moest, om vele redenen, aan eene Christen Natie toebehooren, die de aldaar heerschende woeste horden naar 't binnenste van Afrika terug dreef. Die maatregel had al voor lang moeten genomen worden. Ook leert de geschiedenis ons, dat veroveringen en beschaving, van tijd tot tijd, den barbaren zekere deelen van de oevers der zee ontrukt hebben, welke in hunne magt waren. Het bestaan der Algerijnsche regering is eene schandvlek voor het beschaafde Europa. De versterkte post is steeds de verzamelplaats der woeste Afrikanen en Renegaten van de Christenheid geweest; het getal der haatten, die zich thans te Algiers bevinden, is zeer groot. Al hetgeen de menschheid geleden heeft, slecht, dat dit nest van verwoesters van den handel in de Middellandsche Zee voor altijd vernietigd worde.

„De grootte en schoonheid dezer stad, en de haar omringende 20,000 tuinen, besproeid met het zweet en de tranen der Christen-slaven, is eene eeuwige schande voor het Christelijke Europa; onbegrijpelijk is het, dat de Britsche vlag niet op de muren van Algiers wappert.

„De Groote Heer heeft slechts eene opperheerschappij in naam over dien staat; deszelfs verlies kan hem niet bedroeven.

De Actiën van de Bank zijn 230 en 1 half; de 3 pCts. gereduc. 91 en 1 vierde; dito geconsl. 93 en 1 half; de Wissel op Amsterdam is 12 en 2, aan op Zigt 11 en 9; op Rotterdam 12 en 3.

NEDERLANDEN.

's GRAVENHAGE den 5 Maart. Zijne Majesteit de Koning, bij besluit van den 23 Februarij l. l., No. 60, benoemd hebbende de personen, welke het eerste tijdelijk bestuur op den voet der andere of herziene reglementen van bestuur binnen de Zuid-Hollandsche steden, zullen uitmaken; zoo hebben de Heeren Burgemeesteren, op heden, den bij die reglementen voorgeschreven tijd, in handen van Z. Exc. den Gouverneur van Zuid-Holland, in de Vergadering der Gedeputeerde Staten, afgelegd, terwijl de Wethouders en overige leden van de tijdelijke besturen, diem eed zullen afleggen in handen van den Burgemeester van elke Stad, in eene algemeene vergadering, op Maandag den 8sten dezer, als wanneer de bedoelde Kollegiën van bestuur zullen worden geïnstalleerd.

De benoemde Burgemeesteren, Wethouders en Secretarissen zijn de Heeren;

VOOR ROTTERDAM.

Burgemeesters: *Mr. M. C. Bichon van Ysselmonde.*
Wethouders: Graaf *J. F. van Hogendorp*, *C. van Vollenhoven Jansz.*, *Mr. T. L. Prins* en *C. J. Blankenheym.*
Secretarissen: *L. van Oijen Az.* en *Mr. J. A. Baron van Zuylen van Nijeveit.*

VOOR 's GRAVENHAGE.

Burgemeester: de Staatsraad *L. C. R. Copes van Cattenburch.*
Wethouders: *W. 't Hoen*, *A. Bachman van Schipluiden*, *Mr. J. C. van de Kasteele* en *Mr. J. A. Schiefbaan.*
Secretarissen: *Mr. B. van der Haar* en *M. Emants.*

VOOR LEIDEN.

Burgemeesters: *Mr. Gideon Mr. van Bommel*, *A. Hartevelt* en *D. Muller Mayer.*
Secretarissen: *Mr. P. A. du Pui* en *E. H. S. Cunaeus.*

(Het vervolg op de Kant van deze Blade.)

*** *De Houtvester in het eerste District der Provincie* ZUID-HOLLAND, geeft bij deze den belanghebbende kennis, dat de aanvragen voor JAGT en VISSCHERIJ in den loop dezer maand een zijnen Hulze kunnen afgehaald, of door de Opzieners aangenomen worden; zullende na dien tijd geene verzoeken, dan bij Request aangenomen worden.

LEYDEN den 2den Maart 1824.

P. CUNÆUS.

LEYDSCHE SCHOUWBURG.

Onder directie van J. H. HOEDT en W. A. BINGLEY.

Maandag den 8 Maart 1824:

DE ABT DE L'EPEE, *Oprigter van het Gesticht voor Doven en Stommen te Parijs*, geschiedkundig *Blijspel*, in vijf Bedrijven, naar het Fransch van *J. N. Bouilly.*

Na hetzelve: DE TWEE JONGE SAVOJARDS, *Blijspel*, met *Zang*, (*Opera*) in één Bedrijf, naar het Fransch, waarin de Rol van *Jozet*, door de jonge Jufvrouw HOEDT zal worden vervuld.

*** Bij J. B. VAN GENT, *gekwalificeerd Kollecteur* te Leyden, zijn in de 230ste *Koninglijke Nederlandsche* LOTERIJ, waarvan de *Eerste Klasse* heden overcht dagen begint te trekken, te bekomen Heele en Gedeeltens van LOTEN, zoo in *Huur* als in *Koop*, alles Prijs-Courant.

*** Bij Ic. NATHANS op den Nieuwen Rijn te Leyden, bij wien in de 190ste *Kon. Ned. Loterij* gevonden zijn de kapitale Prijzen, als: 1 à f 12.500, 1 à f 30 000, 1 à f 80.000, benevens een getal mindere Prijzen en Premien; zijn voor te bekomen in de *Eerste Klasse* der 230ste *Kon. Ned.* LOTERIJ, die op aanstaande Maandag begint te trekken, Heele en Gedeeltens van LOTEN, in *Huur* en in *Koop*, als mede voor alle Klasse door gefourneerd. Prijs-Courant. Condiliën *gratis.*

*** Alhier is gearriveerd FREDERIK FISSER, uit Saxen, met eene groote partij *Saxische* KANARIE-VOGELS, schoon van Zang, zoo wel bij Wind als bij dag, staan de *Nagtegaaltjes*, de *Waterrol* en de *Holle Fluit.* Is gelogeerd bij SCHOUTEN, in *de omgekeerde Pot*, in de Mandemakersteeg te Leyden.

*** Op deze der voornaamste Grachten binnen Leyden, worde tegen primo Mei aanstaande, of eerder, naar verkiezing, te HUUR aangeboden, drie in één lopende ongemeubileerde benedenkamers, met de *Bediening*, aan de Zon zijde gelegen, waaronder twee met Stookplaatsen, en verder alle van Gemakken voorzien, hebbende zoo wel een vrolijk Uitzigt over het Water als over de Tuin. Iemand hiertoe inclinerende, adresseere zich, onder Lett. A, aan de Heeren HAAK EN COMP., Boekhandelaars alaar. Brieven *Franco.*

*** TE HUUR met primo Mei aanstaande te aanvaarden, een net herstimmert HUIS, voorzien van drie Kamers en eene Keuken, open Plaatsje en hoogte Drooggelder, staande en gelegen op een der aangenaamste Gragten der Stad Leyden. Nader informatie te bekomen bij J. B. COEY, Mr. *Timmerman*, op den Oude Rijn te Leyden.

*** VERKOOPING KRACHTENS REGTERLIJKE AUTHORISATIE, op Woensdag den 10 Maart 1824, des morgens ten 10 uren, in het *Wekelijksch Vertoophuis*, op de Hooigragt, om *Kontant Geld*, een nieuw MEUBILAIRE GOEDEREN, bestaande in een Ledikant met Behangsel, een Kabinet, een Hoekbuffet, een Lessenaar, Tafels, Stoelen, Spiegels, Schilderijen, twee Bedden met Peuluwen, Kussens, Dekens, Lakens, Slopen, Mans Kleederen, Koper, Tin, Porselijn en andere Goederen. Alle welke Goederen zijn behorende tot den Boedel van wijlen KAREL WYNKOOL SR.

Te Leyden bij de Wed. ANTHONY DE KLOPPER EN ZOON, op de Breedestraat.

VOOR DORDRECHT.

Burgemeesters: *D. van Paelien van Naland.*
Wethouders: Jhr. *P. Repelaar van Spykenisse* en *L. P. van Tets van Loenerak.*
Secretaris: *S. H. Lotsy.*

VOOR DELFT.

Burgemeesters: *C. Overgauw Pennis.*
Wethouders: *G. J. van Voorst* en *H. van Birkel.*
Secretaris: *L. J. van der Colf.*

VOOR SCHIEDAM.

Burgemeester: *C. Heremans.*
Wethouders: *P. Brillenburg* en *J. Loopuyt.*
Secretaris: *Mr. J. H. Vernede.*

VOOR GOUDA.

Burgemeester: *L. van Toulon.*
Wethouders: *A. van Borgen* en *J. P. Kemper.*
Secretaris: *J. A. Duillé.*

VOOR GORINCHEM.

Burgemeester: *A. van Hoey Jz.*
Wethouders: *B. Moerkerk* en *P. F. van Rappard.*
Secretaris: *J. van Borchaven.*

VOOR HARLEM.

Burgemeesters: *J. van der Mijle*, *Wz.*
Wethouders: *P. Kamphuisen* en *L. Bloesem.*
Secretaris: *J. Brouwer.*

VOOR SCHOONHOVEN.

Burgemeester: *J. van Keersveld van Ankersmit.*
Wethouders: *J. C. van Limbeek* en *J. J. van Oosterhout.*
Secretaris: *G. C. Pieneman.*

VOOR WORKUM.

Burgemeester: *J. Bredius.*
Wethouders: *S. P. Haan van Slooterdijk*, *J. de Brauw*, *Z. Exc. de Burggraaf van Grinville*, buitengewoon Ambassadeur en Plenipotentiaris van Zijne Britsche Maj.

Arrivementen: Te Rendsburg T. Jans en W. J. Melis, van Schiermonnikoog. R. F. Visser, van hier.

LEYDEN den 7 Maart. De Pruisische Dagbladen van den 4 dezer bevatten weinig van bijzonder belang. De zaak der verkiezingen gaat haren gang, zijnde nieuwe berigten omtrent dezelve nog niet ontvangen. Z. K. H. Prins Frederik van Oranje-Nassau, zoon wijlen Z. K. H. den Heere Erfstadhouder, is in Friesche Hoofdstad aangekomen. Die Prins heeft blijk een jaar in de onderhouden, en zich met weinig pracht, met wetenschappelijke navorsingen bezig gehouden. Hij heeft de Missionarij-dorpen in Noord-Amerika bezocht, en zijne moeijelijke vermoeidenissen niet gespaard om het doel te bereiken.

Den 3 dezer Rondom de 5 pCents in de Beurs op 103 fr. 70 Centimes; de Bank, Actiën 1810 op 1015 fr. De Stralle van den 3de noteerd de 5 pCents op 104 fr. 50 Centimes; den vorigen dag op 104 fr. 50 Centimes.